

Mødet den 15. Februar 1923.

(For lukkede Døre).

Fraværende: K. Moustén og J. Chr. Møller.

1. (J. Nr. 67—1922). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse angaaende **Licitationsstilbud paa Varmeanlæg samt Gas- og Vandledninger og Spildevandsledninger til Mejlgade Nr. 8.**

Formanden meddelte, at det billigste samlede Tilbud var fra Vand- og Gasmester H. H. Svantemann paa 1400 Kr. for Gas- og Vandledninger og 4950 for Varmeanlæg. Udvalget var enigt om at indstille dette Tilbud til Vedtagelse.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 635—1922). **Sagen angaaende Udbetaling af Timeløn til kommunale Arbejdere.**

Formanden var meget forundret over, at denne Sag igen var kommet paa Dagsordenen.

H. P. Christensen havde ved sidste Møde anmodet om at faa Sagen udsat; men da den nu to Gange havde været til Behandling i Lønudvalget, var der ingen Grund til at drøfte den yderligere der. Forslaget drejede sig om at udbetale højeste Timeløn til en Del kommunale Arbejdere, som paa et Par Undtagelser nær havde arbejdet for Kommunen i mindst 15 Aar, og som, hvis de

tog deres Afsked, vilde faa Pension i Henhold til Reglementets § 23. Desuden fandtes der enkelte paa Gasværket, som ikke var fast ansatte, men havde 5 Aars Anciennitet, og de burde tages med samtidig. Forslaget gik altsaa ud paa, at disse Folk faar deres Timeløn hævet til 155 Øre for Januar Kvartal uden noget som helst Forbindende m. H. t. fast Ansættelse eller Pension.

P. P e t e r s e n kunde ikke stemme for Forslaget. Disse Folk var langt bedre stillet end de private Arbejdere, og naar der saa tilmed skulde træffes en ny Ordning til April, var der ingen Grund til at gøre nogen Forandring nu. Tillige var det ikke let hindre det i at danne Præcedens ved den senere Ordning.

H. P. C h r i s t e n s e n syntes ikke, det drejede sig om meget, naar det kun var for 1 Kvartal, og det var vist et stort Spørgsmaal, om denne Forskel i Timelønnen overhovedet kunde oprettholdes.

P. P e t e r s e n svarede, at det en Gang var vedtaget, at der kun kunde ske fast Ansættelse til en 1. April efter Indstilling fra Udvalgene.

H. P. C h r i s t e n s e n pointerede, at her slet ikke var Tale om nogen fast Ansættelse. Men de, der havde arbejdet under Kommunen i 15 Aar, havde faktisk Ret til Pension efter § 23, og hvis disse skulde have den højere Løn, var det mest korrekt at tage dem ved Belysningsvæsenet med.

B e r n t J e n s e n hævdede, at de, der havde arbejdet under Kommunen i 15 Aar, havde Ret til Pension i H. t. § 23, og der var for deres Vedkommende slet ikke Tale om nogen Lønforhøjelse, men kun om at rette den Fejl, der tidligere var begaaet ved ikke straks at give dem denne Timeløn. Det var egentlig den samme Ord-

ning, som Konsul Petersen i sin Tid foreslog i Lønudvalget, og naar det nu kun drejede sig om eet Kvartal, burde man kunne gaa med dertil.

Formanden havde den Opfattelse, at det her drejede sig om Brolægningsvæsenets Folk.

H. P. Christensen indrømmede dette. Meningen var egentlig, at disse skulde have den højere Timeløn fra 1. Oktober; men Forslaget gik nu ud paa, at de først fik Forhøjelsen fra 1. Januar og saa Belysningsvæsenets Folk til Gengæld kom med.

Andr. Christensen spurgte, om Folkene ved Brolægningsvæsenet var fast ansatte, for hvis det ikke var Tilfældet, kunde man næppe tale om om nogen Ret for dem.

H. P. Christensen henviste til § 23, som angik de Folk, der ikke betalte til Pensionskassen, men som var pensionsberettigede, naar de havde arbejdet for Kommunen hele Aaret i 15 Aar. Dette var Tilfældet med 10 af Brolægningsvæsenets Folk paa ganske enkelte Dage nær, medens 3—4 havde et Antal færre Arbejdsdage aarlig. Men selv om dette var Tilfældet, vilde man næppe nægte saadanne Folk Pension, som havde haft stadigt Arbejde ved Kommunen i maaske 25 Aar.

Niels Barnow bemærkede, at det her ikke drejede sig om Pension, men om Løn, og naar Arbejderne ikke var fast ansatte, kunde Taleren ikke gaa med til den højere Løn.

Andr. Christensen vilde ikke benægte, at maaske en Del af disse Folk var berettigede til Pension; men naar de ikke var fast ansatte, kunde de ikke tilkomme den højere Timeløn, og den foreliggende Skrivelse fra Brolægningsudvalget sagde jo tydeligt, at de ikke var fast ansatte.

Bernt Jensen fastslog, at naar Kommunen allerede havde pensioneret en Del Folk i saadan Stilling, havde man anerkendt deres Ret til Pension; men saa maatte de ogsaa være berettiget til den højere Timeløn.

Vald. Pedersen bekræftede, at Folkene ikke var fast ansatte, fordi de ikke kunde beskæftiges hele Aaret. For Resten arbejdede de paa-gældende under Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse.

P. Petersen bemærkede overfor Bernt Jensen, at Tvivlstilfælde skulde afgøres af Byraadet.

Bernt Jensen svarede, at hvis den ene Part ikke vilde anerkende Afgørelsen, skulde denne træffes af Indenrigsministeren.

Formanden henstillede, om det ikke var rigtigst, at Udvalget overvejede Spørgsmaalet en Gang endnu, idet der nok vilde melde sig flere med saadant Krav.

H. P. Christensen kunde godt gaa med hertil og vilde saa anmode Brolægningsvæsenet om snarest at indsende en Liste over de Arbejdere, som man mente vilde falde ind under Forslaget.

Sagen gik tilbage til Udvalget til fornyet Overvejelse.

3. (J. Nr. 26⁵—1922). Andragende fra Købmand J. M. Christensen om **Æresoprejsning**.

Anbefaledes.

4. (J. Nr. 15³¹—1922). Andragende fra Kriminalbetjent G. J. Næve om **dansk Indfødsret**.

Anbefaledes.

5. (J. Nr. 15⁸⁰—1922). Andragende fra Elektriker og Skomager E. Martinsen om **dansk Indfødsret**.

Anbefaledes.

- 0 6. (J. Nr. 15²⁹—1922). Andragende fra Maskinarbejder **E. Winterberg** om **dansk Indfødsret**
Anbefaledes.
- 2 7. (J. Nr. 667—1922). Andragende fra **Enke Maren Jensen** om **Tilladelse til ved Kolportører at lade forhandle hendes afdøde Mands Skrifter**.
Anbefaledes.
8. (J. Nr. 12²⁴—1922). Indstilling angaaende **Tildeling af Alderdomsunderstøttelse**.
Indstillingen vedtoges.
-